

ŽF 12.3.2006

Archivář přiblížil historii klášterní budovy

Každý, kdo se zajímá o historii Zlína a zlínské farnosti, mohl zajásat, když se dozvěděl o tématu poslední přednášky zlínské organizace Moravskoslezské křesťanské akademie. Ve čtvrtek 2. března přednášel ve Zlíně odborný pracovník Zemského archivu v Opavě Mgr. Petr Tesař o historii klášterní budovy Regina. Klášter dnes opět patří kongregaci Milosrdných sester III. řádu svatého Františka, která má své hlavní sídlo v Opavě. Prostory klášterní budovy, která je nyní v dobrém technickém stavu, hojně využívá zlínská farnost a některé místnosti jsou pronajaty.

O historii klášterní budovy Regina hovořil ve Zlíně historik Petr Tesař

Snímek Vojtěch Cekota

Několik let zde sídlila i církevní základní škola. Do roku 1989 využívala tento objekt Fakulta technologická tehdejšího Vysokého učení technického Brno. Ale co bylo ještě dříve? Na to už mladší i střední generaci osobní vzpomínky chybějí. Opavská kongregace sester františkánek byla založena v polovině devatenáctého století. Sestry od svého založení postavily celou řadu řeholních domů především na severní Moravě, ale i v Čechách a v Německu. Základní kámen domu ve Zlíně byl položen v bat'ovské éře města, 27. září 1937. O rok později, 11. prosince, jej mohl generální vikář Jan Martinů posvětit. Zlín byl podle historika Tesaře nejjižnějším místem, kde sestry z opavské kongregace působily, a dům ve Zlíně byl jedním z nejmladších. Byl postaven podle návrhu architekta Miroslava Lorence. Sestry zde chtěly pečovat o sirotky a o přestárlé ženy a část poměrně rozsáhlého objektu měla sloužit i jako internát pro ženy, které pracovaly jako pomocnice v domácnostech.

Jak uvádí P. Arnošt Červinka v Dějinách zlínské farnosti, velkou zásluhu na postavení budovy kláštera měla zlínská rodačka Domitila M. Karlíková (nar. 1877), členka zmíněné kongregace a představená domu. „Celou stavbu provázely výrazné finanční problémy,“ poznamenal historik Tesař. Původní odhadovaný rozpočet stavby 900 tisíc korun se zvýšil až na dvojnásobek. Na začátku čtyřicátých let působilo ve zlínské klášterní budově 11 sester františkánek. V roce 1947 byla snížena kapacita starobince a rozšířen internát pro děvčata, aby už v roce 1949 byly dívky přestěhovány jinam a klášterní objekt sloužil jako městský starobinec. Svě působení v klášterní budově a ve Zlíně musely sestry františkánky nedobrovolně ukončit v roce 1951; podle zápisu, který získal Petr Tesař, odjížděly františkánky ze Zlína 10. dubna 1951 do Heřmanova Městce. Starobinec byl v té době přesunut do Lukova a klášterní budova sloužila opět jako internát. O dalším využití budovy zlínského kláštera se zmínil technický administrátor farnosti Ing. Zbyněk Domanský: „Vím, že v 50. a 60. letech zde sídlila vojenská správa. A jako středoškolský student jsem do budovy docházel k dorostovému lékaři.“

Vojtěch Cekota

ŽIVOT FARNOSTI – čtrnáctideník zlínské farnosti • Vydává Římskokatolická farnost Zlín, Sadová 149, 760 01 Zlín 1, tel.: 577 210 022 • Redakční radu ve složení P. Vojtěch Glogar, Leoš Hrdlička, Ondřej Jakubiček a PhDr. Josef Pala řídí doc. PhDr. Vojtěch Cekota • Příspěvky, připomínky, návrhy i kritiku je možno vhodit na faře do schránky označené „Život farnosti“ • E-mail: zivotfarnosti@volny.cz • Internet: www.volny.cz/zivotfarnosti • Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným • Určeno pro vnitřní potřebu.